

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

31.3.2014

B7-0279/2014

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la strategia UE privind Iranul
(2014/2625(RSP))

María Muñiz De Urquiza

în numele Comisiei pentru afaceri externe

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la strategia UE privind Iranul
(2014/2625(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Iranul, în special rezoluția din 10 martie 2011 referitoare la abordarea UE privind Iranul¹, rezoluția din 17 noiembrie 2011 referitoare la cazuri recente de încălcare a drepturilor omului în Iran², rezoluția din 2 februarie 2012 referitoare la Iran și programul său nuclear³ și rezoluția din 14 iunie 2012 referitoare la situația minorităților etnice din Iran⁴,
- având în vedere declarația comună a Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Catherine Ashton și a ministrului iranian al Afacerilor externe, Mohammad Javad Zarif, de la 24 noiembrie 2013, la Geneva și declarația VP/ÎR din 12 ianuarie 2014,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 octombrie 2012 și din 16 decembrie 2013 și amendamentele la măsurile restrictive impuse Iranului aflate în vigoare, decise de Consiliu în cadrul reuniunii sale din 20 ianuarie 2014,
- având în vedere concluziile Consiliului din 21 martie 2011, care anunță implementarea de măsuri restrictive ce vizează persoanele responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului,
- având în vedere declarația VP/ÎR referitoare la eliberarea, la 19 septembrie 2013, a lui Nasrin Sotoudeh și a altor deținuți de conștiință iranieni,
- având în vedere raportul raportorului special al ONU pentru situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran din 4 octombrie 2013, declarația recentă a acestuia, din 22 ianuarie 2014, prin care avertizează cu privire la „creșterea abruptă a numărului de spânzurări în Iran”, precum și raportul Secretarului General al ONU din 10 septembrie 2013 privind situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran⁵,
- având în vedere rezoluția sa din 11 decembrie 2012 referitoare la „O strategie privind libertatea digitală în politica externă a UE”⁶,
- având în vedere Declarația privind criteriile pentru alegeri libere și echitabile, adoptată în unanimitate la 26 martie 1994 de Uniunea Interparlamentară, în care parlamentul iranian este membru,

¹ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 163.

² JO C 153 E, 31.5.2013, p. 157.

³ JO C 239 E, 20.8.2013, p. 43.

⁴ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 102.

⁵ A/68/377.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2012)0470.

- având în vedere Rezoluția din 18 decembrie 2013 a Adunării generale a ONU privind situația drepturilor omului în Iran¹, în care se „exprimă profunda îngrijorare cu privire la încălcările constante și repetate grave comise în Republica Islamică Iran”, inclusiv, dar fără a se limita la aplicarea arbitrară, frecventă și constantă a pedepsei cu moartea,
 - având în vedere Rezoluția din 18 decembrie 2013 a Adunării generale a ONU privind o lume împotriva violenței și a extremismului violent²,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 24 noiembrie 2013, la Geneva, VP/ÎR Catherine Ashton, alături de miniștrii de externe ai statelor E3/EU+3, a ajuns la un acord provizoriu cu Republica Islamică Iran (denumită în continuare „Iran”) referitor la chestiunea nucleară (detaliat în Planul comun de acțiune); întrucât, la 10 ianuarie 2014, statele membre ale grupului E3/UE+3 au ajuns la un acord referitor la modalitățile de punere în aplicare a Planului comun de acțiune; întrucât perioada de șase luni rezervată punerii în aplicare a Planului comun de acțiune este esențială și necesită acțiuni simultane și reciproce de ambele părți;
- B. întrucât alegerile prezidențiale nu s-au desfășurat conform standardelor democratice prețuite de UE; întrucât, cu toate acestea, președintele Hassan Rouhani a indicat disponibilitatea sa pentru relații mai deschise și mai constructive între Iran și Occident; întrucât, pe lângă pactul nuclear, UE și Iran trebuie să discute pe diferite teme, inclusiv drepturile omului și securitatea regională;
- C. întrucât angajamentele asumate în planul comun de acțiune sunt doar un prim pas în direcția găsirii unei soluții mai complete la chestiunea nucleară iraniană și vizează reducerea tensiunilor imediate, creând un mediu mai favorabil unei soluții diplomatice cuprinzătoare; întrucât activitățile desfășurate de Iran în domeniul nuclear erau în contradicție cu rezoluțiile precedente ale Consiliului de Securitate al ONU;
- D. întrucât evoluțiile politice interne din Iran și acordul provizoriu referitor la problema nucleară au deschis o fereastră de oportunitate atât pentru reformele din interiorul țării, cât și pentru o îmbunătățire a relațiilor externe cu UE;
- E. întrucât negocierile privind un acord comercial și de cooperare global și privind un acord pentru un dialog politic între UE și Iran au început în 2002; întrucât procesul a fost întrerupt în 2005, în urma dezvăluirilor privind activitățile nucleare clandestine ale Iranului și a refuzului acestuia de a coopera pe deplin cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA);
- F. întrucât situația drepturilor omului din Iran este și în prezent caracterizată de încălcarea continuă și sistematică a drepturilor fundamentale,
- G. întrucât Iranul are una dintre cele mai tinere populații din lume, inclusiv peste 7 milioane de copii cu vârste sub șase ani;

¹ A/RES/68/184.

² A/RES/68/127.

- H. întrucât Iranul refuză în continuare să coopereze cu mai multe organisme ale ONU pe tema drepturilor omului, de exemplu, prin refuzarea acordării vizei raportorului special al ONU pentru situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran și împiedicarea acestuia de a-și exercita mandatul în mod independent;

Cu privire la problema nucleară

1. salută acordul provizoriu de la Geneva încheiat între statele membre ale grupului E3/UE+3 și Iran, referitor la programul nuclear iranian; consideră esențial faptul că toate părțile continuă să se angajeze în mod constructiv în procesul de negociere, astfel încât acordul final global să poată fi încheiat în termenul convenit;
2. subliniază că nu poate exista o alternativă la o soluție negociată pe cale pașnică care să răspundă preocupărilor comunității internaționale legate de natura exclusiv pașnică a programului nuclear iranian și de sensibilitățile regionale și în materie de securitate ale Iranului;
3. salută deciziile adoptate de Consiliu în cadrul reuniunii sale din 20 ianuarie 2014 în vederea punerii în aplicare a Planului comun de acțiune, în special dispozițiile privind ridicarea parțială a sancțiunilor; subliniază importanța crucială a unei monitorizări fiabile a respectării angajamentelor asumate de Iran în ceea ce privește Planul comun de acțiune; consideră că, odată încheiat un acord global care să asigure caracterul exclusiv pașnic al programului nuclear iranian, toate sancțiunile în materie nucleară impuse Iranului ar trebui, treptat, eliminate;

Cu privire la perspectivele relațiilor UE-Iran

4. subliniază faptul că relații mai constructive cu Iranul depind de realizarea de progrese în ce privește punerea în aplicare a angajamentelor asumate de Iran conform Planului comun de acțiune; speră că realizarea de progrese în ce privește punerea în aplicare a Planului comun de acțiune și negocierile legate de Acordul de la Geneva vor asigura relații mai constructive între UE și Iran, inclusiv în ceea ce privește aspectele regionale precum războiul civil din Siria și combaterea tuturor formelor de terorism și a cauzelor acestuia, dar și în domenii precum dezvoltarea economică, acordurile comerciale, statul de drept și promovarea drepturilor omului;
5. invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să desfășoare toate activitățile pregătitoare pentru deschiderea unei delegații a Uniunii la Teheran până la sfârșitul anului 2014; consideră în mod ferm că acest demers va fi un instrument eficient de influențare a politicilor iraniene, care ar sprijini, totodată, dialogul pe teme precum drepturile omului și drepturile minorităților;
6. invită Consiliul ca, cu condiția realizării unor progrese semnificative în negocierile privind domeniul nuclear, să lanseze o dezbatere pe tema măsurilor specifice care ar putea duce la îmbunătățirea relațiilor bilaterale dintre UE și Iran, inclusiv un posibil viitor cadru contractual pentru aceste relații și pentru dezvoltarea cooperării sectoriale, punând accentul, de exemplu, pe dezvoltarea societății civile și a sectorului privat în Iran, precum și pe domeniile combaterii drogurilor (asigurând, în același timp, că persoanele suspectate beneficiază de un proces echitabil și nu fac obiectul pedepsei cu

moartea), cooperării în domeniul mediului, transferului de tehnologie, dezvoltării și planificării infrastructurii, educației și culturii, protecției și sănătății copiilor și inițiativelor comune vizând promovarea și protejarea drepturilor omului; este îngrijorat de posibila apariție a unor boli infecțioase precum poliomielita și rujeola, îndeosebi în rândul copiilor, și îndeamnă UE să faciliteze accesul la medicația necesară, care a fost dificil de procurat pe alte căi din cauza sancțiunilor;

7. constată cu deosebită îngrijorare înrăutățirea situației mediului în Iran, îndeosebi sub aspectul deficitului de apă, al deșertificării și al poluării atmosferice, și invită UE să faciliteze cooperarea dintre institutele de cercetare, organizațiile de mediu și orașele europene și cele iraniene;
8. remarcă importanța schimburilor comerciale cu Iranul pentru numeroase întreprinderi europene mijlocii și subliniază faptul că acestea ar trebui să contribuie în mod pozitiv la implementarea Planului comun de acțiune;
9. invită, în același timp, Comisia și SEAE, să utilizeze toate instrumentele disponibile UE pentru a depune un efort susținut în vederea capacității și dezvoltării societății civile din Iran și a creșterii numărului de schimburi de studenți, artizani și alți vizitatori, precum și al schimburilor culturale și universitare, precum și în vederea promovării participării și angajamentului civic al tineretului; solicită, în acest sens, intensificarea schimburilor și a cooperării dintre SEAE și departamentele competente din cadrul Comisiei, cum ar fi Direcția Generală pentru cooperare pentru dezvoltare – EuropeAid;
10. solicită ca UE să urmeze o politică mai independentă față de Iran, coordonată cu aliații și partenerii acesteia;

Cu privire la aspectele regionale

11. consideră că Iranul ar trebui să facă uz de influența sa considerabilă în Siria pentru a pune capăt sângerosului război civil și invită conducerea Iranului să adopte un rol constructiv în cadrul eforturilor internaționale vizând găsirea unei soluții la criza din Siria; consideră că Iranul ar trebui să fie implicat în toate discuțiile purtate în acest sens, cu condiția ca acesta să demonstreze angajamentul său în vederea găsirii unei soluții diplomatice la crizele din Siria și din regiune;
12. consideră că niște relații mai intense între UE și Iran bazate pe implementarea credibilă a Planului comun de acțiune și, în viitor, a acordului cuprinzător, ar putea fi benefice în ceea ce privește stabilizarea situației din Orientul Mijlociu; încurajează UE, în special, să faciliteze dialogul dintre Iran și statele membre ale Consiliului de Cooperare al Golfului;
13. consideră că UE, SUA și Iranul ar trebui să dezvolte cooperarea lor în Afganistan, în special în privința chestiunii traficului de droguri și a aspectelor umanitare cum ar fi protecția refugiaților, în vederea garantării protecției realizărilor în domeniul drepturilor omului, pentru a ajunge la o soluție pașnică sustenabilă în acest conflict; reamintește că Iranul găzduiește aproximativ trei milioane de refugiați afgani și invită Iranul, agențiile ONU și comunitatea internațională să garanteze respectarea drepturilor fundamentale ale acestora;

Cu privire la drepturile omului

14. salută eliberarea mai multor prizonieri de conștiință din Iran, inclusiv a avocatului și laureatului Premiului Saharov, Nasrin Sotoudeh, și invită autoritățile iraniene să elibereze pe toți apărătorii drepturilor omului, prizonierii politici, membrii de sindicat și pe cei deținuți după alegerile prezidențiale din 2009; ia act cu interes de inițiativa președintelui Hassan Rouhani de a elabora o carte a drepturilor cetățenilor; totuși, își exprimă în continuare îngrijorarea gravă în ceea ce privește situația drepturilor omului din Iran, în special în ce privește acuzațiile de tortură pe scară largă, procesele inechitabile - inclusiv ale avocaților și apărătorilor drepturilor omului - și impunitatea pentru încălcarea drepturilor omului; este alarmat de numărul ridicat de execuții din 2013 și 2014, inclusiv ale minorilor; observă că cele mai multe dintre execuțiile din 2013 au avut loc în ultimele cinci luni ale anului; condamnă restricțiile privind libertatea de informare, libertatea de asociere, libertatea de exprimare, libertatea de întrunire, libertatea de religie, libertatea în mediul universitar, libertatea de educație și libertatea de mișcare, precum și represiunea și discriminarea pe bază de religie, credință, etnie, sex sau orientare sexuală care persistă, în special împotriva comunității Baha'i, a creștinilor, apostatilor și convertiților;
15. consideră că Carta drepturilor cetățenilor ar trebui să respecte pe deplin obligațiile internaționale ale Iranului, în special în ce privește nediscriminarea și dreptul la viață, întărind interzicerea torturii, asigurând libertatea deplină de religie și credință, și garantând libertatea de exprimare, în prezent restricționată de dispoziția, vag formulată, privind „infrațiunea privind securitatea națională”;
16. face, prin urmare, apel la UE să integreze aspectele legate de drepturile omului în toate aspectele relațiilor sale cu Iranul; consideră că un dialog integrator, la nivel înalt, cu Iranul pe tema drepturilor omului ar trebui să facă parte din cadrul politic viitor al relațiilor bilaterale UE-Iran; solicită UE să inițieze un dialog cu Iranul pe tema drepturilor omului care să includă sistemul judiciar și forțele de securitate și să stabilească în mod clar criteriile în raport cu care progresele realizate pot fi măsurate; solicită UE să sprijine pe deplin activitatea raportorului special al ONU pentru situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran și invită Iranul să-i acorde viză imediat și fără nicio condiție; îl încurajează pe Înalțul Comisar al ONU, Navi Pillay, să dea curs invitației autorităților iraniene de a vizita Iranul; invită Iranul să declare un moratoriu asupra pedepsei cu moartea;
17. subliniază că orice delegație viitoare a Parlamentului în Iran trebuie să se angajeze să aibă întreveneri cu membri ai opoziției politice și cu militanți ai societății civile și să aibă acces la deținuții politici;
18. subliniază importanța creării unui mediu propice pentru funcționarea corectă a organizațiilor societății civile, care să includă și un cadru juridic reformat; solicită ca UE să utilizeze la maximum, la nivel mondial, orientările sale în materie de drepturile omului, inclusiv orientările UE în ceea ce privește apărătorii drepturilor omului, noua flexibilitate conferită de Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) 2014-2020 și potențialul Fondului european pentru democrație nou înființat de către UE și statele sale membre, în scopul sprijinirii apărătorilor drepturilor omului și a

organizațiilor societății civile din Iran;

19. se alătură apelului urgent adresat de 772 de jurnaliști iranieni președintelui Iranului să-și respecte promisiunea și să permită reînființarea Asociației ziariștilor iranieni;
20. încurajează UE să studieze posibilitatea acordării de asistență tehnică Iranului, în parteneriat cu organizațiile internaționale, pentru a-l ajuta în cadrul reformei Codului de procedură penală avut în vedere în prezent de către parlamentul Iranului; își exprimă îngrijorarea în special cu privire la imposibilitatea pentru persoanele aflate în detenție de a avea acces la un avocat în timpul interogatoriilor, legat de afirmațiile grave referitoare la abuzuri comise în cursul detenției dinaintea acuzării și dinaintea procesului și de procesele persoanelor civile în fața instanțelor revoluționare; subliniază că independența de ingerințele politice și asigurarea unui proces echitabil sunt factori-cheie în elaborarea unui cod de procedură penală modern, esențiali în abordarea aspectelor legate de drepturile omului;
21. invită Iranul să coopereze cu organismele internaționale pentru drepturile omului și cu propriile ONG-uri, dând curs recomandărilor ONU și evaluării periodice universale (EPU) și permițând misiunilor organizațiilor internaționale pentru drepturile omului să-și desfășoare misiunile;
22. consideră că drepturilor femeilor ar trebui să li se acorde, în mod obligatoriu, o atenție specială în cadrul discuțiilor dintre UE și Iran; consideră că, în ciuda progreselor înregistrate până în prezent, situația femeilor din Iran este în continuare marcată de discriminări inacceptabile, în special în ce privește chestiunile juridice, precum și în ceea ce privește dreptul familiei și participarea acestora la viața economică și politică;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Iran.